

מ"ת 34191/09/17 - מדינת ישראל נגד אמיר ג'בלי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 34191-09-17 מדינת ישראל נ' לביא(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 159426/2017

בפני כבוד השופט עמי קובו
המבקשת
נגד
המשיב
אמיר ג'בלי (עציר)
מדינת ישראל
ב"כ המבקשת: עוה"ד עודד קלר וגבי פאר.
ב"כ המשיב: עו"ד ירון פורר
החלטה בעניינו של משיב 7

רקע

1. בקשה למעצר המשיב 7 (להלן: "המשיב") עד תום ההליכים בעניינו.
2. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של **קשירת קשר לפשע** (ריבוי עבירות), לפי סעיף 499(א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); **סחר ועסקה אחרת בנשק**, לפי סעיף 144(ב) לחוק.
3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים שימש אנטון רומן ז"ל (להלן: "אנטון") כסוכן משטרתי אשר פעל נגד המשיבים 1-6 ואחרים במסגרת השתייכותם לחבורה עבריינית. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, החל מתחילת שנת 2017 ואילך קשרו המשיבים, כל אחד לפי חלקו, קשר לפגיעה באחרים במסגרת סכסוכים בין החבורה העבריינית לאחרים. **ביום 3.4.17 נסעו משיבים 2 ו-3 וכן ס.ג. (להלן: "ס.ג." או "עד המדינה") ליפו לצורך הצטיידות בכלי נשק. לאחר הגעתם ליפו פגשו במשיב ליד ביתו והוא העביר להם שני אקדחים עטופים בגרב.**
4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה וטען כי המשיב אינו מכיר את ס.ג., מעולם לא נפגש עימו ומעולם לא העביר לו אקדחים.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המבקשת, עוה"ד עודד קלר וגבי פאר, ס.ג. הינו עד המדינה. בהודעות שמסר הוא מתאר כי בתאריך 3.4.17 הורה לו משיב 2 להגיע ליפו כדי לקחת אקדחים. כשהגיע למקום, פגש שם את המשיבים 2 ו-3 וכן את המשיב, אשר נכנס לביתו ולאחר כ-10 או 15 דקות יצא והעביר לרשותם 2 אקדחים כשהם עטופים בגרביים. בהמשך לקח ס.ג. את האקדחים לביתו. הדברים עולים הן מההודעות שמסר עד המדינה במשטרה והן מהאזנות הסתר. מהאזנות הסתר ניתן לשמוע את המשיב 2 מתקשר אל המשיב ומבקש להיפגש איתו בביתו ובמקביל מנחה את עד המדינה להגיע לביתו של המשיב ליד המסגד ביפו. הדברים עולים במסגרת האזנות הסתר שהן ראיות עצמאיות, חיצוניות ומסבכות אשר יש בהן כדי להוות סיוע לעדות עד המדינה. ארוסתו של המשיב מאשרת בהודעתה מיום 27.8.17 כי

הטלפון ממנו התנהלו השיחות המתועדות שייך למשיב למרות שהוא רשום על שמה. בנוסף מאשרת כי המשיב מתגורר ברחוב רובינשטיין 35 בתל אביב-יפו. בנוסף גם המשיב עצמו מאשר כי הטלפון שמסתיים בספרות 339 שייך לו. מהאיכונים עולה כי בתאריך 3.4.17 בשעה 22:09 מאוכן משיב 2 ברחוב הפעמונית 24 בתל אביב-יפו ובשעה 22:33 מאוכן ליד הסופרלנד בראשון לציון. ראייה עצמאית זו תומכת ומחזקת את גרסתו של עד המדינה שכן בפועל אין מחלוקת כי היה מפגש בין המשיב למשיבים 2 ו-3 ועד המדינה ביום האמור. כמו כן יש לתת את הדעת כי רחוב הפעמוניות מצוי בסמוך לרחוב רובינשטיין. בנוסף משיחות מספר 247, 248 ו- 254 ניתן ללמוד כי המשיב 2 מורה לעד המדינה להגיע לרחוב רובינשטיין ביפו שם הם פוגשים את המשיב (שיחה 254) בנוסף עולה מראייה זו כי בשעה 22:33 המשיב 2 מאוכן בראשון לציון, קרי המדובר בפגישה שערכה כ- 20-15 דקות, כפי שעולה מעדותו של עד המדינה. מהודעתו של אנטון מיום 18.4.17 עולה כי ביום 12.4.17 נפגש עם רומן, ועם עד המדינה במטרה לקבל מהם נשק. עדותו של אנטון קבילה משום שהוא נשא מכשיר הקלטה וניתן לשמוע את השיחה. רומן אמר לו כי לא הבין כמה נשקים הוא צריך והביא לו אחד אותו השאיר לו בחדר המדרגות של הבניין מתחת לפח, הם נפרדו ואז לקח אנטון את האקדח והעביר אותו למפעילים שלו. דו"חות הפעולה מתעדים כי אנטון מסר למפעיליו אקדח עטוף בגרב שחור ובו מחסנית עם 10 כדורים. מחו"ד מעבדת נשק עולה כי מדובר בנשק שבכוחו להמית. מדובר בשרשרת ראיות חזקה שאין בה חורים או פערים ואשר מבססת את הטענה כי מדובר באותו אקדח שמסר המשיב. מחקירותיו של המשיב עולה כי בחקירה הראשונה טען "אין מצב שאני אעביר משהו למישהו בלי שאדע את התוכן של מה שאני מעביר". בהמשך חקירותיו שמר על זכות השתיקה הגם שהושמעו לו השיחות והוטחו בו הראיות ורק בחקירה מיום 5.9.17 אחרי שכבר נחשף לכל הראיות הוא מסר גרסה חלקית שלפיה אינו מכיר את עד המדינה, זיהה את עצמו בשיחת הטלפון עם המשיב 2, אישר כי המשיב 2 הגיע אליו באותו יום, לא זכר עם מי הוא הגיע וטען כי המשיב 2 ישב אצלו לבד בגינה. הוא אישר כי הטלפון שלו מסתיים בספרות 339 ומאשר כי הדוברים בשיחות 246, 248 ו- 254 הם הוא והמשיב 2. שתיקתו הסלקטיבית של המשיב מהווה חיזוק לראיות לכאורה בשלב זה. כמו כן, לא ניתן לנתק את השיחות בהן הוא מודה מיתר השיחות. בשיחה 1655 אותה יוזם המשיב הוא משוחח עם המשיב 3 ומבקש ממנו לשוחח עם המשיב 4 וכשנאמר לו שהמשיב 4 עצור הוא עונה "השגתי לו נעל". בהמשך בשעה 20:35 הוא מתקשר שוב למשיב 3 ובשעה 20:59 משיב 2 מתקשר למשיב ומבקש להיפגש איתו. יודגש כי לטענת המשיב, משיב 2 הוא אדם שעובד בחנות דגים ואין להם קשר זה עם זה. למרות זאת המשיב עונה לו ומשיב 2 אומר "אני רוצה לבוא אליך הביתה". בחקירות של משיבים 2 ו- 3 הם שמרו על זכות השתיקה באופן גורף ולא ענו לשאלות החוקרים.

משיחה 254 עולה בפירוש כי בדרכם למשיב טעו בכתובת, ואז משיב 2 מתקשר למשיב שיוצא החוצה כדי לכוון אותו לביתו ואז אומר המשיב "הנה אני פה אתה רואה אותי". זה המפגש הראשון ביניהם. עד המדינה מסביר כי נפגשו איתו ברחוב והוא "נכנס לתוך הבית, אחרי שנכנס לבית, אחרי כמה דקות, ויצא ונתן לנו את שני הדברים".

עדותו של עד המדינה הינה עדות סדורה והגיונית אשר נתמכת בראיות חיצוניות עצמאיות שיוצרות רצף ראייתי ממנו עולה כי המשיב התקשר למשיב 3 וחיפש אחר משיב 4 היות והוא השיג לו "נעל". בהמשך ולאחר שעה משיב 2 מתקשר למשיב ומבקש ממנו לפגוש אותו בביתו ובמקביל מורה לעד המדינה להגיע לביתו של המשיב ולפגוש אותו שם כדי לקחת אקדחים. בהמשך נפגשו עם המשיב, אשר העביר לידם שני אקדחים עטופים בגרביים אותם לקח עד המדינה לביתו ושמר עליהם שם. לאחר הפגישה סבר עד המדינה כי המשטרה עוקבת

אחריו והוא השאיר את הרכב ובו האקדחים. בעדותו עד המדינה אינו מעצים את חלקו של המשיב או מי מהאחרים, אלא מאשר כי הוא היה זה ששמר על האקדחים ובסופו של דבר מסר אותם בהתאם להנחיות שקיבל. הגם שמהימנות עדים נבחנת בשלב ההליך העיקרי ניתן לטעון כבר בשלב זה כי עדותו היתה קוהרנטית וסדורה ללא פרכות או סתירות והיא נתמכת בראיות חיצוניות. בנוסף, האזנות הסתר נקלטו בזמן אמת ובטרם החל עד המדינה לשתף פעולה עם רשויות האכיפה ואף בכך יש כדי לחזק את מהימנותו.

בהתייחס לטענת הזיהוי הרי שמקומה להתברר בהליך העיקרי. יתרה מכך בפועל אין מחלוקת לגבי קיומו של המפגש המתואר ולאור ההיכרות הקודמת בין עד המדינה למשיב, לא היתה הצדקה לקיים מסדר זיהוי. עד המדינה מכיר את המשיב, את משיב 1 ואת משיב 3, הוא הגיע אליהם לבית ולמתחם ולכן אין כל רלוונטיות למסדר זיהוי או דו"ח הובלה והצבעה. המשיב אישר את המסגרת העובדתית בהיבט הרחב תוך התכחשות מאולצת לנסיבות התקיימותה, הסברים תמוהים אשר אינם מתיישבים עם ניסיון החיים והראיות. מכלול הראיות מלמד בבירור כי לנוכחים ידוע שמדובר בנשקים כפי העולה מהאזנות הסתר. כמו כן מהעדויות עולה כי אותו אקדח שנמסר לעד המדינה הגיע בסופו של דבר לידי המשטרה והוא "נשק" כהגדרתו בחוק. לפיכך יש במכלול הראיות לכאורה כדי לגבש מסקנה ברורה כאמור.

6. לטענת ב"כ המשיב, עו"ד ירון פורר, ראשית, נתפס רק אקדח אחד ולא שני אקדחים. שנית, אין ראיה לכך שאותם שני האקדחים העטופים בגרב אשר הועברו לכאורה מהווים "נשק" כלשון החוק. אנטון מסר למשטרה נשק כשארין שום ראיה לכך שמקורו של הנשק הינו המשיב, ואף לא נמצאו כל ראיות פורנזיות הקושרות את המשיב לאותו נשק. בדומה לשרשרת סם, יש צורך להוכיח שאותו אקדח שניתן לכאורה על ידי המשיב לעד המדינה הוא האקדח שנמסר על ידי עד המדינה לאנטון והגיע לידי המשטרה. אנטון אינו בחיים ולא ניתן להציג את הודעתו כראיה לאמיתות תוכנה ועל כן גם לא ניתן לדעת מהיכן הגיע האקדח שמסר אנטון למפעילו. הגרב בו נמצא האקדח הינו שחור, כך גם אומר המפעיל שקיבל את הגרב ובו האקדח, ואולם עד המדינה טוען כי הגרב היה לבן. השרשרת של העברת הנשק בין ס.ג לאנטון אינה מתועדת בשום דרך. כמו כן לא נערכו בדיקות ט.א או די.אן.איי לאקדח אשר יכולות לקשור את האקדח למשיב.

באשר לזיהוי המשיב, לא נערך דו"ח הובלה והצבעה ולא נערך זיהוי למשיב וזאת בשים לב לכך שאין שום היכרות בין המשיב לעד המדינה. עד המדינה מתאר בהודעה מיום 2.8.17 ומיום 7.8.17 את המשיב "בחור צעיר ערבי מיפו" ורק בהודעה מיום 10.8.17 טוען שהגיע "אמיר - בחור ערבי" ללא ציון שם משפחה. לא יתכן שהייתה היכרות מוקדמת ביניהם ועל אף זאת עד המדינה כינה כך את המשיב. אין גם כל תיעוד של שיחות טלפון ביניהם, לא נמצאו בטלפונים הניידים של המשיב ושל עד המדינה שיחות, תמונות או הודעות כלשהן שקושרות ביניהם. כמו כן בתרגיל חקירה שנערך ביניהם הם לא אמרו דבר אחד לשני. על כן היה מקום לערוך מסדר זיהוי. גם לא ערכו דו"ח הובלה והצבעה על אף שעד המדינה אמר כי הוא מוכן לעשות זאת. אין גם שום שיחה מקדימה ביניהם שיכולה לבסס את הטענה להעברת האקדחים. המבקשת נתפסת לשיחה 1655 בה המשיב אומר תגיד לצח שהשגתי לו "נעל". אין כל ראיה לכך שנעל משמעותה אקדח. המשיב אינו מאשר שום מפגש עם עד המדינה, הוא מאשר שהמשיב 2 הגיע אליו הביתה ומעבר לכך אינו יודע דבר. בנוסף גרסתו של עד המדינה לגבי אופן המפגש עם המשיב עומדת בסתירה מהותית להאזנות הטלפוניות, משיחה 254 עולה כי בניגוד לטענה לפיה לפני שהמשיב נכנס הביתה הם נפגשו איתו ואז הוא נכנס הביתה ויצא, הרי שלפי השיחה הם הוציאו אותו מהבית.

כמו כן, עד המדינה טוען כי קיבל 2 אקדחים עטופים בגרביים. הוא לא ראה את האקדחים כי לא פתח את

הגרביים שעטפו את החפצים שנמסרו לו. עד המדינה טוען כי משיב 2 אמר לו "שצריך לקחת מפה שני אקדחים", זוהי עדות שמיעה שאינה פועלת כלל לחובתו של המשיב. גם אם המשיב 2 אכן אמר לעד המדינה שיש שם אקדחים, יכול להיות שהוא שיקר, ולעד המדינה לא היתה שום דרך לדעת האם אלו הם באמת אקדחים מאחר שלא בדק האם מדובר באקדחים. עד המדינה טוען שהעביר את האקדח אחרי שבוע לאנטון אבל בהודעה מיום 31.8.17 הוא משנה את הדברים ואומר שמסר את האקדח ב- 12 לאפריל, הסיבה לכך היא המועד שבו העביר אנטון את האקדחים. עד המדינה, שקיבל טובות הנאה משמעותיות מהמדינה, הוא עברין שריצה מאסרים בפועל כולל בגין עבירות של החזקת נשק, פריצות, תקיפת שוטר, הונאה וחשבוניות פיקטיביות וכן היה מעורב ב- 3 עבירות קשר לרצח ואף נעצר בחשד לרצח. אותו עד מדינה טען כי מסר לאדם בשם סולמון המכונה "מקבב", שני אקדחים. בעקבות זאת נעצר מקבב ובסופו של יום שוחרר ללא שהוגש נגדו כתב אישום. בנוסף, לעדותו של עד המדינה נדרשת תוספת ראייתית מסוג סיוע, ובהינתן אופיו ואישיותו של עד המדינה בתיק זה נדרש סיוע ממשי. אין בחומר הראיות סיוע לדברי עד המדינה. האזנות הסתר אליהן מפנה המבקשת כסיוע אינן מלמדות דבר, בשיחות נשמעים המעורבים מתאמים מפגש ברחוב רובינשטיין, לא נאמר שזה עם המשיב, לא נאמר שזה לצורך העברת אקדח אפילו לא בקוד. יש שיחות שבהן אומר עד המדינה שברח מהמשטרה, אולם הוא יכול לברוח מהרבה סיבות, אבל גם אם הוא ברח כי חשב שהוא מחזיק אקדח, הרי הוא לא ידע בפועל האם הוא מחזיק אקדח. יש שיחה שבה הוא אומר שיש לו "קנים" באוטו, הוא לא נשאל מה זה "קנים" בשום חקירה וזה לא אומר שהוא התכוון לאקדחים. גם לאיכונים אין כל ערך, לא הוצגה מפה, ואין חוות דעת לגבי הרדיוס. אין גם שום ערך לאיכון מאחר שהמשיב אינו מכחיש שהיה בביתו ושפגש את המשיב 2.

דין ומסקנות

7. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי קיימות ראיות נסיבתיות לכאורה להוכחת האשמה ואולם בכל הנוגע לאקדח השני, אשר לא נתפס, קיימת חולשה ראייתית.**
8. ב"כ המשיב לא חלק על קיומה של פגישה שהתקיימה בביתו בינו לבין המשיב 2 ביום 3.4.17 ואף לא חלק כי שוחח באותו מועד בטלפון עם המשיב 2, ואישר את מספר הטלפון ממנו יצאה השיחה, ואולם המשיב הכחיש כי באותה פגישה נכח ס.ג. וכן הכחיש כי באותה פגישה מסר אקדחים.

התקיימות מפגש בין המשיב לבין המשיבים 2 ו- 3 בנוכחות ס.ג. והעברת האקדחים

9. ס.ג. חתם על הסכם עד מדינה, במסגרתו מסר הודעות בהן פירט את נסיבות קבלת האקדחים מהמשיב. מאותן הודעות עולה כי ס.ג. התבקש להגיע למקום המפגש על ידי המשיב 2. באותה פגישה נכח גם המשיב 3 וכן המשיב. במהלך המפגש העביר המשיב לידי המשיב 2 שני אקדחים עטופים בניילון ובגרביים ומשיב 2 מסר אותם לידיו של ס.ג. וביקש ממנו לשמור עליהם אצלו כמפורט להלן:

א. **הודעת ס.ג. מיום 1.8.17 - "נתנו לי שני אקדחים לתת לאנטון, אמרו לרומן ורומן ביקש לנסוע. אני יודע מאיפה יצאו אקדחים. יצאו מיפו. היו אקדחים סגורים עם גרביים ועוד משהו, גרב אחת לבנה ושנייה לא זוכר. אני זוכר מה עשיתי עם האקדחים למי נתתי" (ש' 52-50).**

ב. **הודעת ס.ג. מיום 2.8.17 - "את האקדחים הם ביקשו ממני להביא מיפו נתנו לי את הכתובת זה היה ליד המסגד ואני מוכן להגיד לך בדיוק מאיזה בית למקום הגיעו דודו פילוס ורומן נדמה לי שרומן התקשר הגיע ערבי ברכב נכנס לתוך הבית... אחרי 10 דקות הערבי הוציא שני דברים... אחרי זה רומן נתן לי לשים באיזה מקום שאולי רומן יבוא לקחת. שנסעתי עם הנשק**

- נסעו אחרי משטרה... ואני ברחתי. נסעתי הביתה לשים את האקדחים כי פחדתי שיגנבו ואני יצטרך לשלם... הכלים היו עטופים בניילון ובגרב. על אחד מהם היה גרב לבן, אחד מידה גדולה ואחד מידה קטנה" (ש' 160-168) בהמשך אומר כי העביר את כלי הנשק אחרי שבוע.
- ג. הודעת ס.ג מיום 7.8.17 - "נשלחתי לבחור ערבי מיפו וקיבלתי שני אקדחים עטופים והכנסתי אותם הביתה. אחרי שבוע בערך אקדח אחד העברתי לאנטון הנחתי אותו מתחת לבניין שלו מתחת לפח הזבל ואקדח אחד הבאתי לרחובות לרחוב סרנגה איפה שהיה גר עמוס הקטן...". (ש' 49-52).
- ד. הודעת ס.ג מיום 10.8.17 - "רומן אמר לי תיסע ליפו הוא נתן לי כתובת... הגעתי לשמה זה היה אזור אבו סיף ליד המסגד ושמה אני ראיתי אני חושב מאזדה 6 לבנה בה נהג דודו פילוס ורומן. רומן יצא ואמר צריך לקחת מפה 2 אקדחים. הגיע בחור ערבי שקוראים לו אמיר. הוא כל הזמן נמצא עם אבי אטיאס, הוא נכנס אמר שלום, אמר תחכו, נכנס לחצר בתים, אולי 10 דקות 15 דקות הוא יצא ואנחנו הגענו עד האוטו שלי והוא נתן 2 אקדחים, הם היו סגורים בגרביים ועוד גרביים, אחד היה בצבע לבן. אקדח אחד היה גדול ועוד אחד קטן. אני שמתי באוטו, רומן אמר תצא מפה ואני אתקשר אלייך איפה להעביר את זה... שאני יצאתי... ראיתי שברחוב יפת נוסע אחרי לנדקרוזר... המשכתי לנסוע... הוא התחיל לעשות עם האור ואני הבנתי שזה משטרה... יצאתי ליפת וברחתי" (ש' 98-107). בהמשך מוסיף "אנחנו שמנו את האקדחים בבית שלי... אקדחים היו אצלי בערך שבוע שבועיים" (ש' 118). בהמשך ההודעה מוסר "אני קיבלתי הוראה לבוא במקום הזה. כשאני הגעתי לשמה רומן אמר שאנחנו עכשיו לוקחים אקדחים" (ש' 308) בהמשך נשאל מי נתן לו את האקדחים ומשיב "אמיר. זה אזור אבו סיף ליד המסגד" (ש' 311).
- ה. הודעת ס.ג מיום 17.8.17 - "רומן אמר לי לנסוע ליפו ונתנו כתובת לא זוכר אבל אני זוכר שזה ליד המסגד אבו סיף, אני טעיתי במספרים של הכתובת התקשרתי לרומן ושאלתי אותו איפה הוא אמר אנחנו בדרך, אתה תראה אותנו ברחוב שיצאתי לרחוב ראיתי אותו עם דוד פילוס... הגעתי עד לרכב שלהם החנתי... יש כניסה לבית פרטי הגיע לשם בחור בשם אמיר שאני מכיר ממשפחת פשע לביא הוא כל הזמן מגיע עם אבי אטיאס... אמיר נכנס... בין 5-15 דקות יצא אמיר והלך לכיוון רומן... שם אמיר נתן לרומן שתי חבילות ורומן נתן אותם לי מיד זה היה שתי חבילות עם גרביים סגורים האחד היה לבן השני אני לא זוכר אחד היה גדול ואחד קטן... שעמדתי עם רומן אמר לי שהגענו לקחת אקדחים" (ש' 8-17).
- ו. הודעת ס.ג מיום 21.8.17 - מאזין לשיחה מספר 247 ואומר "אני ורומן מדברים הוא אומר שאני צריך לבוא לכתובת רובינשטיין יפו ד' זה אזור אבו סיף שמה אני קיבלתי נשקים" (ש' 28-29). מאזין לשיחה מספר 248 ואומר "מדברים אני ורומן אגרנוב. אמרתי לו שאני כבר בכתובת ברובינשטיין והוא אמר לי 5 דקות אנחנו מגיעים זה היה מתי אני נכנסתי והתבלבלתי בתוך הבניינים בפנים" (ש' 32-33). מאזין לשיחה מספר 249 ואומר "אני ורומן אגרנוב הוא שואל איפה אני ואני אומר לו שנייה אתה רואה אותי ושאתי הוא ראה אותי ואמרתי שיש שם מסגד שהם לא יעצרו שם" (ש' 36-37). בהמשך מתאר כי הגיע למקום "לקחת אקדחים" (ש' 40). מאזין לשיחה מספר 258 ואומר "אני ורומן... ספרתי לו שאני ברחתי מהמשטרה" (ש' 43). בהמשך נשאל מדוע ברח מהמשטרה ומשיב "כי היו ברכב שני אקדחים חמש דקות קודם מבחור

בשם אמיר" (ש' 46). מאזין לשיחה מספר 304 ואומר "אני ורומן אגרונוב מדברים אמרתי שהתפטרתי מהמכתבים, מכתבים זה אקדחים שהיו אצלי ברכב" (ש' 60).

ז. **הודעת ס.נ מיום 28.8.17** - חוזר שוב על נסיבות שיחות מספר 247, 248, 249, 258 ומוסיף באשר לאמיר "ראיתי אותו מגיע ואני יודע שהוא בא לאופיר לביא עם אבי אטיאס" (ש' 79-80) ובהמשך מוסיף "הגיע אמיר ונתן שתי חבילות לרומן ורומן העביר אלי הרגשתי שזה אקדחים, אחד גדול אחד קטן סגורים עם גרביים ומתחת הגרביים הרגשתי ניילון. שמתני באוטו והלכתי" (ש' 89-90). נשאל מדוע ביקשו ממנו להגיע ומשיב "לקחת את האקדחים ולצאת משם ולשים באיזה מקום ויעדכנו אותי איפה להעביר את האקדחים... ובסוף אף אחד לא לקח אקדחים... הם היו אצלי שבועיים שלוש עד שאחד עבר לאנטון ואחד... לבית שעמוס הקטן השכיר בסרנגה" (ש' 105-108).

10. הודעות אלו נתמכות בשיחות טלפון אשר התנהלו בין המעורבים ותועדו בזמן אמת במסגרת האזנות סתר. מתוך השיחות ניתן ללמוד על אופי הקשר בין המשיבים 2 ו-3 לבין המשיב, אשר משוחחים ביניהם בקודים, וכן על השתלשלות הדברים אשר מובילה למפגש:

א. **שיחה 1655** - מיום המפגש בשעה 19:48 בה מתקשר המשיב למשיב 3, מהשיחה עולה:

"המשיב: צח לידך?"

המשיב 3: צח עצור

המשיב: באמת?

המשיב 3: כן.

המשיב: מצאתי לו נעל.

המשיב 3: בסדר אח שלי תדחה את זה מה תעשה.

המשיב: ואיפה עמוס?

המשיב 3: עסוקים קצת.

המשיב: טוב תגיד לו לדבר איתי."

ב. **שיחה 246** - שיחה אשר מתקיימת בין המשיב 2 למשיב בשעה 20:59 ממנה עולה כי המשיב 2 מתעניין האם המשיב נמצא ביפו ואז אומר לו "אני בא אליך אחי... אני אהיה אצלך עוד איזה ארבעים דקות". כאשר עונה המשיב כי הוא יוצא ויחזור מאוחר יותר וכי הוא יבוא אל משיב 2, עונה לו המשיב 2 "לא, אני אקפוץ אליך אני אבוא לשם".

ג. **שיחה מס' 248** - שיחה אשר מתקיימת בין המשיב למשיב 2 בשעה 21:39:

"המשיב: אני עוד לא יצאתי. איפה אתה אני אבוא אליך.

המשיב 2: לא לא לא אני צריך תבוא אחי.

המשיב: אה! הבנתי.. טוב אבוא אליך.

המשיב 2: הבנת?

המשיב: כן מה הבעיה? אני אבוא אלייך.

המשיב 2: לא! לא הבנת, אחי ... לא.

המשיב: אתה, אני אבוא אדבר איתך דקה וזה...

המשיב 2: טוב סבבה תבוא אחי

המשיב: איפה אתה?

המשיב 2: אני אצל חבר אחי

המשיב: איפה שאמרת לי פעם?

המשיב 2: לא, לא אצל החבר אחי, אצל החבר.

המשיב: אה! שם!?

המשיב 2: כן ואני אמור מפה לבוא אלייך.

המשיב: אה הבנתי, הבנתי, הבנתי"

11. בנוסף, הקלטות שיחות הטלפון אשר התקיימו לפני המפגש בין המשיב 2 לס.ג ולמשיב מחזקות את גרסתו של ס.ג באשר לנוכחותו במפגש:

א. **שיחה 247** - שיחה ממשיב 2 לס.ג ממנה עולה כי ביום 3.4.17 שעה 22:02 משיב 2 מבקש מס.ג "תבוא... לרובינשטיין 33 ליד וולפסון... זה יפו ד".

ב. **שיחה 248** - בהמשך, בשעה 22:06 מתקשר ס.ג למשיב 2 ואומר לו "אני פה בחצר" ומשיב 2 עונה "אנחנו נהיה עכשיו שם בעוד חמש דקות".

ג. **שיחה 249** - לאחר מכן, בשעה 22:10 מתקשר משיב 2 לס.ג ומכוון אותו להגיע.

ד. **שיחה 254** - מיד לאחר מכן, בשעה 22:11 משוחח משיב 2 עם המשיב ומתנהלת השיחה הבאה:

משיב 2: "אני פה אחי בחוץ"

המשיב: "... איזה אוטו אתה"

משיב 2: "אני ברובינשטיין... יש פה מסגד ליד נכון?"

המשיב: "אתה מאזדה לבנה?"

משיב 2: "... כן מאזדה לבנה ומרצדס למטה".

12. שיחות טלפון נוספות אשר תועדו באמצעות האזנות הסתר מחזקות את גרסתו של ס.ג כי קיבל לידיו באותו מפגש אקדחים וחשש כי המשטרה בעקבותיו:

א. **שיחה 258** - בשעה 22:34 משוחח ס.ג עם משיב 2 ואומר "עכשיו ברחתי מאלה... נתתי גז ונעלמתי דרך החצרות, זרקתי את האוטו בחצר, נעלתי" לכך עונה משיב 2: "עכשיו בסדר?" וס.ג משיב "נו אני יצאתי רגלי, נו עכשיו בסדר".

ב. **שיחה 259** - בשעה 22:36 משוחח ס.ג עם ריזבן ואומר "סמויה אחרי, הבנתם?... נמלטתי... זרקתי את האוטו בקיצר, נעלתי אותו" בהמשך משיב ריזבן: "איפה אתה בדיוק?...אנחנו כבר

מגיעים ובהמשך אומר ס.ג. "יותר מהר, יותר מהר".

ג. **שיחה 284** - בהמשך בשעה 22:58 משוחח ס.ג. עם אוזיפה ומתאר בפניה "רדפו אחרי שוטרים ביפו, אני נסעתי, יש לי קנים באוטו...אני לא יודע מה עלי לעשות אני לא יכול להגיע הביתה, אני צריך להוציא את כל זה... אני לא יכול לצאת עם זה".

ד. **שיחה 294** - בשעה 23:15 בה משוחח ס.ג. עם אסחב אשר אומר לס.ג. "אנחנו בעוד שבע דקות במקום" ובהמשך אומר לו ס.ג. "מהר אני טעון".

ה. **שיחה 295** - בשעה 23:26 משוחח ס.ג. עם אסחב, אסחב אומר: "הנה.. דקה אנחנו פה ברמזור". ס.ג. משיב: "איפה אתם איפה?".

ו. **שיחה 304** - בשעה 23:44 משוחח ס.ג. עם המשיב 2 ואומר לו "התפטרתי מהמכתבים, אני בדרך".

13. שיחות הטלפון אשר תועדו בזמן אמת, שעה ש.ס.ג. טרם הפך לעד מדינה ולא הייתה לו שום מוטיבציה לסייע למשטרה, מלמדות לכאורה כי הוא אכן נדרש להגיע למקום המפגש ברחוב רובינשטיין 33, יחד עם המשיבים 2 ו-3, לפגישה אשר התקיימה עם המשיב.

התנהלותו של ס.ג. לאחר שעזב את מקום המפגש כשהאקדחים לכאורה מצויים אותה עת ברכבו, כפי שהיא באה לידי ביטוי בשיחות הטלפון שניהל, מלמדת על חששו מפני מעקב משטרתי אשר יוביל לתפיסת האקדחים ברכבו. שיחות הטלפון התכופות שקיים, בהן הוא מדווח על מצבו, בין היתר גם למשיב 2, מתעדות את הלחץ בו היה נתון מפני החשש שמא ישנה נידת סמויה שעוקבת אחריו, את נטישת רכבו בשל אותו חשש וכן את ההמתנה קצרת הרוח להגעתם של שני אחרים (אסחב וריזבן) לסייע לו. אלו מחזקים את הגרסה לפיה הוא ידע כי יש ברכבו אקדחים.

בנוסף, העובדה שלאחר שהוא פוגש את אסחב וריזבן ס.ג. מתקשר שוב למשיב 2 ומעדכן אותו "התפטרתי מהמכתבים", כשבהודעתו מיום 21.8.17 מסביר ס.ג. כי ב"מכתבים" התכוון לאקדחים יש בה כדי לחזק את הגרסה לפיה ס.ג. קיבל לכאורה את האקדחים במהלך המפגש עם המשיב. כך גם העובדה שבשיחה 284 אומר ס.ג. "יש לי קנים באוטו", כאשר דברים אלה מדברים בעד עצמם.

14. ב"כ המשיב טען כי לא התקיים מסדר זיהוי לס.ג., אלא רק הוצגה לו תמונת של המשיב, וכי בהודעותיו הראשונות לא נקב בשמו של המשיב, אלא רק ציין כי מדובר ב"בחור צעיר ערבי מיפו", ורק בהודעה מאוחרת נוקב בשמו הפרטי "אמיר", ללא שם משפחתו. לטענת ב"כ המשיב, אילו הכיר ס.ג. את המשיב, היה נוקב בשמו מלכתחילה, והעובדה שלא עשה כן שוללת את הזיהוי.

סבורני כי דין טענה זו להידחות. ראשית, טענה זו נוגעת למהימנותו של ס.ג. כעד מדינה, ושאלה זו ראויה להתברר במסגרת ההליך העיקרי, ולא בשלב זה בו יש לבחון את הסיכוי הסביר שעיוודן של הראיות הגולמיות יוביל להוכחת אשמתו של הנאשם (בש"פ 7210/17 בן דוד נ' מדינת ישראל (19.10.17); ראו גם בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, (20.10.10); בש"פ 5483/14 פלוני נ' מדינת ישראל, (1.9.14)).

שנית, בהודעתו של ס.ג. מיום 2.8.17 הוא אמנם אינו נוקב בשמו של המשיב, אלא רק מציין כי ביקשו ממנו להביא את האקדחים מיפו, ליד המסגד, וכי הבחור שהגיע הוא "חצי ערבי חבר של אבי אטיאס" (ש' 163). ואולם, כבר בהודעה זו ניכר כי קיימת היכרות בין ס.ג. לבין המשיב, וזאת אף אם ס.ג. בשלב זה אינו נוקב בשמו. במאמר מוסגר יצוין, כי חקירה זו אינה מתמקדת במשיב או באקדחים, אלא בעיקר בנושאים הקשורים למעשי

ניסיון רצח ורצח, בדגש על רצח אנטון ז"ל, הסוכן המשטרתי, וכך אף כאשר ס.ג. מצוין שהוא יכול למסור בדיוק מאיזה בית הגיע המשיב, החוקר אינו מבקש פרטים נוספים (ש' 161).

בהודעתו של ס.ג. מיום 10.8.17 מוסר ס.ג. את שמו הפרטי של המשיב, וחוזר ומבהיר את הרקע להיכרות ביניהם, כדבריו: **"הגיע בחור ערבי שקוראים לו אמיר. הוא כל הזמן נמצא עם אבי אטיאס"**, וכן בהודעה מיום 17.8.17 אומר ס.ג. **"הגיע לשם בחור בשם אמיר שאני מכיר ממשפחת פשע לביא הוא כל הזמן מגיע עם אבי אטיאס"**. גם אם בין המשיב לס.ג. לא היה קיים קשר הדוק, הרי שמהודעותיו של ס.ג. עולה כי הוא מכיר את המשיב, ואף מכיר את שמו הפרטי, דרך התרועעות עם מעורבים אחרים בתיק, ומשכך אין פגם בכך שלא נקב מלכתחילה בשמו של המשיב. לפיכך, מובן הדבר שלא היה מקום לערוך מסדר זיהוי, ודי היה בהצגת התמונה של המשיב, וזיהויו של המשיב על ידי ס.ג.

זאת ועוד, קיימים חיזוקים רבים נוספים לכך שהמשיב הינו האדם אשר עמו נערך מפגש מסירת האקדחים ביפו, לרבות זיהוי מספר הטלפון של המשיב בראיות חיצוניות; האזנות הסתר שבהן משוחח המשיב על אודות המפגש; המשיב מזהה עצמו בשיחות עם המשיב 2 שהושמעו לו; כתובת מגורים של המשיב בקרבת מקום המפגש; איכון המשיב 2 בקרבת ביתו של המשיב במועד המפגש, ועוד.

העברת האקדח לידי אנטון

15. באשר למסירת האקדחים מתאר ס.ג. בהודעותיו כי לאחר זמן מה של שבוע עד שלושה שבועות, התבקש על ידי המשיב 2 להיפגש עימו ולהביא את האקדחים. בהמשך נפגשו ס.ג. והמשיב 2 עם אנטון ז"ל והעבירו לו את אחד האקדחים, באמצעות השארתו בסמוך לפחי הזבל שבבית מגוריו של אנטון וכן את האקדח השני הניחו בחצר ביתו של עמוס הקטן מתחת לאבן:

א. **הודעת ס.ג. מיום 2.8.17 - "נסעתי הביתה לשים את האקדחים כי פחדתי שיגנבו ואני יצטרך לשלם... הכלים היו עטופים בניילון ובגרב. על אחד מהם היה גרב לבן, אחד מידה גדולה ואחד מידה קטנה"** (ש' 167-168) בהמשך אומר כי העביר את כלי הנשק אחרי שבוע. נשאל למי העביר ומשיב **"אחד לאנטון ואחד החבאתי ליד הבית של עמוס הקטן... האקדח שאנטון לקח היה מתחת לפחים ליד הבית שלו"** (ש' 172-173).

ב. **הודעת ס.ג. מיום 7.8.17 - "קיבלתי שני אקדחים עטופים והכנסתי אותם הביתה. אחרי שבוע בערך אקדח אחד העברתי לאנטון הנחתי אותו מתחת לבניין שלו מתחת לפח הזבל ואקדח אחד הבאתי לרחובות לרחוב סרנגה איפה שהיה גר עמוס הקטן..."** (ש' 49-52).

ג. **הודעת ס.ג. מיום 10.8.17 - "אני הגעתי לרחובות ורומן אמר לי שצריך אקדח אחד לתת לאנטון, אני ורומן הלכנו לבית שלי, רומן היה בחוץ, אני נכנסתי לבית, לקחתי 2 אקדחים שהיה לי בבית... מהבית שלי נסעתי לאנטון... לקחתי אקדח ומצד שמאל של הכניסה יש כניסה של פחים זבל, נכנסתי משמה ושמתי אקדח מתחת לפח זבל אחד ויצאתי... הגיע אנטון, רומן אמר לו איפה נמצא אקדח, אני גם הסברתי לו בדיוק... אני ורומן הלכנו ליד הבית של אופיר לביא... לקחתי אקדח... נכנסתי לחצר שם עם רומן, המשכנו עד סוף הבית לקחנו ימין ומתחת לאבן שמתי אקדח"** (ש' 164-173).

ד. **הודעת ס.ג. מיום 28.8.17 - "הם (האקדחים - ע.ק.) היו אצלי שבועיים שלוש עד שאחד עבר לאנטון ואחד... לבית שעמוס הקטן השכיר בסרנגה"** (ש' 108).

16. לגרסתו של ס.ג. האקדחים היו בחזקתו במשך תקופה. הגם שקיים הבדל בהודעותיו לגבי משך הזמן בו שהו האקדחים אצלו, הרי שאין בכך כדי לפגום בגרסתו, במיוחד נוכח העובדה שמועד המפגש בו לכאורה קיבל לידיו את האקדחים ידוע באמצעות הראיות האחרות בתיק, ביניהן שיחות האזנות הסתר, וכן מועד מסירת האקדח לידיו של אנטון אשר באותה עת הופעל כסוכן על ידי המשטרה. מתוך הודעותיו עולה כי ס.ג. העביר את אחד האקדחים לאנטון, באופן שבו השאיר את האקדח בסמוך לפחי הזבל בבניין של אנטון ובהמשך ניפגש עימו, בנוכחות משיב 2 והסביר לו היכן נמצאים האקדחים.

17. בנוסף, גרסת ס.ג. בהקשר של העברת האקדח לידיו אנטון נתמכת **בדו"ח פגישת תדרוך** של מפעילו של אנטון (מסמך מסומן ד-43), ממנו עולה כי ביום 12.4.17 בשעה 18:38 נפגש עם אנטון לאחר שהלה חזר מפגישה עם משפחת לביא ברחובות. בהמשך אותו יום בשעה 21:00 הודיע אנטון למפעילו כי הוא עתיד להיפגש עם ס.ג. ומשיב 2 בעוד 40-45 דקות. בשעה 21:30 נפגש המפעיל עם אנטון ותדרך אותו שבמהלך הפגישה ינסה לבדוק מה קורה עם האקדחים, היכן הם ומתי הוא מקבל אותם או אחד מהם.

לאחר שאנטון תודרך הוא יצא למפגש **בשעה 21:39**. אנטון שב למקום המפגש **בשעה 21:55**, (16 דקות מאוחר יותר), שם נפגש עם מפעיליו ומסר לידיהם חפץ עטוף עם גרב שחור. כאשר הוצא החפץ מתוך הגרב ונפתח הניילון הנצמד אשר עטף אותו התגלה אקדח בצבע שחור וכסף מסוג smith-wesson מחסנית ובה עשרה כדורים.

חלון הזמן הקצר שבין יציאתו של אנטון למפגש עם ס.ג. ומשיב 2 לבין חזרתו למפעיליו, כשבידיו האקדח כמו גם העובדה שהאקדח שהתקבל מידיו של אנטון היה עטוף בניילון ובתוך גרב באופן אותו תיאר ס.ג. בהודעותיו, מלמדים לכאורה על כך שמדובר באותו אקדח שקיבל ס.ג. מהמשיב.

18. מפגשיו של אנטון, עליהם דיווח למפעילו תועדו באמצעות האזנות סתר במסגרת פעילותו של אנטון כסוכן משטרת.

מתוך תמלול דיסק שמע מס' 16-965757 (מסומן 14א), עולה כי בשיחה שהתקיימה בין אנטון לבין המשיב 1 ביום 12.4.17 נשמע משיב 1 אומר לאנטון **"אתם עולים למעלה עם כובעים... אתם פותחים את הדלת אחי, איקס וואי זד אחי... לוקחים את הדי וי די ואת המצלמה תיקח... מהבית שלו אחי"** אנטון שואל **"מתי מתי נקבל"** משיב 1 עונה **"מה צריך להביא? צריך להביא... רק כדורים, שני כלים... מה עוד?..."** וזהו, **שני כלים הוא מביא לך אותם היום אחי רומן, את הכל הוא יביא לך את הכלים את הזה... וכסף מחר... מאה אלף... תשמע... היום רומן יבוא עם הצ'צני אליך, ילון אותם, יתנו לכם את הכתובת את הכל"** (ראו החל ממונה 01:30). בהמשך, נשמע משיב 1 אומר לאנטון **"אתה יודע איך הוא נראה... כנס לתמונה בפוסטה... אתה יוצא מהמעלית... זה קומה שלישית... קומה שלישית... שלישית שמאלה וימינה"** ובהמשך **"אחי סע היום... דפוק אותה היום הכי טוב ספונטני"**. בהמשך אומר משיב 1 **"לך תבדוק איפה הבניין... ושלוש על ישראל"**. לאחר מכן אומר משיב 1 **"סדרנו 2 כלים, היום בשש בבוקר... ורומן איתך... ורומן עם הכסף... תגיד לרומן... נביא לרומן את הכסף?"** ואנטון משיב **"כן תביא לרומן את הכסף"** (ראו החל ממונה 01:39).

שיחה זו מלמדת לכאורה על כך שהמשיב 1 מודיע לאנטון כי עוד באותו יום צפויים להגיע המשיב 2 (רומן) יחד עם ס.ג. ("הצ'צני") כדי למסור לו אקדחים. באשר לקבילות השיחה הרי שבהעדר עדותו של אנטון יכולה שיחה זו להיות קבילה רק אם יחליט משיב 1 להעיד במשפט, או ככל שהמשפטים יופרדו ועדותו של משיב 1 תובא

במסגרת פרשת התביעה כנגד המשיב.

19. כמו כן, תועדה שיחה אשר התקיימה בין אנטון לבין המשיב 1 וס.ג שם נשמעים הדוברים משוחחים בקודים. בתום הפגישה פוגש אנטון את המפעיל ומוסר לו אקדח אשר על פי **דו"חות פעולה המסומנים ד-41, ד-42, ד-44 וד-46** מתעדים את שרשרת העברת האקדח **וחוות דעת מעבדת נשק** קובעת כי האקדח הינו כלי נשק יורה ובכוחו להמית אדם.

20. ב"כ המשיב טען כי בהעדר עדותו של אנטון ז"ל, הרי שאין ביכולתה של המבקשת להוכיח "שרשרת מוצג" בנוגע לאקדח. סבורני כי אף ללא עדותו של אנטון ז"ל, קיימות ראיות נסיבתיות אשר יוצרות לכאורה "שרשרת מוצג", וזאת כאשר מצרפים את גרסתו של ס.ג אשר מתאר את העברת האקדח לאנטון, את דוחות המפעילים כמתואר לעיל, אשר מתייחסים למעשיו של אנטון, ואת האזנות הסתר. מהמכלול האמור, ובשים לב לסמיכות הזמנים אשר עולה מדוח הפעולה של המפעיל שבין המועד שבו לכאורה נמסר האקדח מ.ס.ג לאנטון ועד למועד שבו העביר אנטון את האקדח למפעיליו (16 דקות), מתבקשת לכאורה המסקנה כי האקדח ש.ס.ג העביר לאנטון הינו אותו אקדח שהמפעילים קיבלו מידי של אנטון.

גרסת המשיב

21. תחילה ענה המשיב לשאלות החוקרים ככל שלא נגעו ללב החשדות נגדו, ואולם בהמשך בחר לשמור על זכות השתיקה. בחקירתו האחרונה ענה באופן סלקטיבי על שאלות החוקרים:

א. בחקירה מיום 21.8.17 החל המשיב לענות על שאלות החוקרים באשר לעסקיו, ואולם כאשר הוצגו לו תמונות משיבים 2 ו-3 בחר לשמור על זכות השתיקה. בהמשך כשהוצגו לו תמונות של ס.ג ושל המשיב 4 טען כי אינו מכיר אותם ואין לו קשר עימם.

ב. בחקירה מיום 22.8.17 - שמר על זכות השתיקה.

ג. בחקירה מיום 24.8.17 - שמר על זכות השתיקה.

ד. בחקירה מיום 30.8.17 - שמר על זכות השתיקה.

ה. בחקירה מיום 5.9.17 - טען כי ס.ג משקר. אישר כי הוא מזהה עצמו בשיחות המוקלטות. טען כי המשיב 2 הינו מוכר דגים ממנו קנה בהזדמנות אחת דגים והם אינם חברים. אמר כי יתכן ומשיב 2 היה בביתו כמה פעמים כי רצה לקנות כלב. בהמשך נשאל האם ביום 3.4.17 הגיע אליו המשיב 2 עם אחרים בשני רכבים והשיב "אני מאשר כי רומן אגרונוב (משיב 2 - ע.ק) בא אליי הביתה וישב אצלי בגינה לבד וזהו, הוא בא עם רכבים לא יודע מי היה ברכבים...". (ש' 30-31). לאחר מכן הכחיש היכרות עם ס.ג וטען כי אין ביניהם סכסוך (ש' 98-100). בהמשך הכחיש את המיוחס לו או שמר על זכות השתיקה לסירוגין.

22. גרסת המשיב למעשה מאשרת את היכרותו עם המשיב 2 כ"מוכר דגים" או אדם "שרצה לקנות ממנו כלב". כמו כן מאשר המשיב את המסגרת בה התקיימה הפגישה בינו לבין המשיב 2, בה היו רכבים נוספים, ואולם טוען כי אינו יודע מי היה ברכבים.

הסבריו של המשיב באשר למהותה של הפגישה ולזהות הנוכחים בה מעוררת תמיהות ולא ניתן להתעלם מהבעייתיות הקיימת לכאורה בגרסתו. זאת במיוחד על רקע שיחות הטלפון התכופות ביום המפגש בינו לבין

המשיב 2, אשר נעשות תוך שימוש בקודים, להם קדמה שיחת טלפון (שיחה מספר 1655) במסגרתה התקשר המשיב למשיב 3 ודיבר בקוד כשהוא מבקש להודיע למשיב 4 ש"מצאתי לו נעל". תכיפות השיחות כמו גם אופי השיחות בין השלושה, תוך שימוש במילות קוד, הגם שאין ראייה באשר לפירוש מילות הקוד, מלמדת כי קיים בין השלושה קשר משמעותי שעולה על קשר בין מוכר דגים לקונה.

בנוסף, סמיכות הזמנים בין שיחה 1655 (שמתקיימת בשעה 19:48) לבין שיחה מספר 246 בה התקשר המשיב 2 למשיב ואמר לו כי הם צריכים להיפגש (בשעה 20:59), ושיחת הטלפון ל.ס.ג המורה לו להגיע למקום המפגש בו הוא מקבל לידיו את האקדחים, מחלישים משמעותית את גרסת המשיב לפיה היה מדובר בפגישה סתמית עם מוכר דגים בנוגע לרכישת כלב, ומחזקת את גרסתו של ל.ס.ג באשר למטרת המפגש (קבלת אקדחים).

23. באשר לטענה בדבר העדר תוספת ראייתית מסוג סיוע כנדרש, לאחר שבחנתי את חומר הראיות לכאורה סבורני כי יש בתיק סיוע לכאורה לדברי ל.ס.ג ודי בהקשר זה להפנות לדו"ח המפעיל, לתפיסת האקדח ולהאזנות הסתר כפי שנסקר לעיל.

סיכום ומסקנות

24. סבורני כי מכלול הראיות שפורטו לעיל מקים תשתית ראייתית לכאורה בכל הנוגע להתקיימות המפגש בין המשיב לבין המשיבים 2 ו-3 וכן ל.ס.ג, במסגרתו קיבל לידיו ל.ס.ג שני אקדחים, אשר בהמשך הועבר אחד מהם לידי אנטון.

25. באשר להעברת האקדח מידי של אנטון לידי המשטרה, הרי שנסיונות העברת האקדח על ידי אנטון למשטרה, שעה שהיה באותה עת סוכן משטרה, אשר עדכן את מפעיליו באשר לפגישה; תודרך על ידי מפעיליו לבדוק מה קורה עם האקדחים ומתי הוא מקבל אותם, או אחד מהם, מבלי לדעת מראש כי באותו מפגש יקבל לידיו אקדח; היה מצויד במכשיר הקלטה; וכן נוכח חלון הזמן הקצר שבין שליחתו על ידי מפעיליו למפגש לבין חזרתו, 16 דקות מאוחר יותר, עם אקדח אשר היה עטוף בגרב וניילון נצמד באופן שעולה בקנה עם הודעותיו של ל.ס.ג, יש בהן כדי ללמד לכאורה כי האקדח שמסר אנטון למפעיליו הוא האקדח שקיבל מידי המשיב 2 ו.ס.ג ואשר מקורו במשיב. הגם שמדובר בראיות נסיבתיות הרי שכאשר משתלבות הראיות הנסיבתיות השונות זו בזו ויוצרות על-פני הדברים מסכת ראייתית רצופה של עובדות די בכוחן כדי לבסס את התשתית הראייתית הלכאורית.

26. באשר לאקדח השני, סבורני כי נוכח העובדה שהאקדח לא נמצא ועל כן אף לא נבדק ולא נקבע לגביו כי המדובר בכלי נשק כהגדרתו בחוק, הרי שקיימת בנוגע אליו חולשה ראייתית.

סוף דבר

27. אשר על-כן, **קיימות ראיות נסיבתיות לכאורה להוכחת האשמה, ואולם בכל הנוגע לאקדח השני, אשר לא נתפס, קיימת חולשה ראייתית.**

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשע"ח, 12 דצמבר 2017, בנוכחות הצדדים.

